

Ciężar Dowodów: Dlaczego Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości Prawdopodobnie Uzna Izrael za Winnego Ludobójstwa – i Co To Oznacza dla Niemiec

Międzynarodowy Trybunał Sprawiedliwości (MTS) stoi przed kluczowym momentem w swojej historii. W sprawie *Republika Południowej Afryki przeciwko Izraelowi* Trybunał musi rozstrzygnąć, czy działania Izraela w Strefie Gazy stanowią naruszenie Konwencji w sprawie Zapobiegania i Karania Zbrodni Ludobójstwa z 1948 roku. Jeśli uzna Izrael za winnego, nastąpi prawne i moralne trzęsienie ziemi – które niemal na pewno przesądzi o wyniku równoległej sprawy *Nikaragua przeciwko Niemcom*, w której Niemcy oskarżane są o współudział i podżeganie do dokładnie tego samego ludobójstwa.

Ale jeśli Trybunał **uniewinni Izrael**, konsekwencje będą równie historyczne – choć w mroczniejszym kierunku. MTS będzie musiał wyjaśnić, w wyczerpujących szczegółach, dlaczego ogromna i rosnąca masa dowodów, precedensów i konsensusu ekspertów w sprawie ludobójstwa *nie ma zastosowania* w tej sprawie. To wyjaśnienie będzie nie tylko długie, ale nadzwyczajne – w istocie **przepisze na nowo dekadę orzecznictwa w sprawie ludobójstwa**, by stworzyć precedensowy wyjątek. Krótko mówiąc, **działania Izraela, wypowiedzi jego urzędników i ciągłe lekceważenie nakazów MTS pozostawiły Trybunałowi niewiele wyboru** poza utrzymaniem w mocy Konwencji o Ludobójstwie – i pociągnięciem do odpowiedzialności zarówno sprawcy, jak i tych, którzy to umożliwili.

Standard Prawny: Artykuł II Konwencji o Ludobójstwie

Zgodnie z Artykułem II Konwencji o Ludobójstwie z 1948 roku ludobójstwo definiuje się jako **czyny dokonane w zamiarze zniszczenia w całości lub części grupy narodowej, etnicznej, rasowej lub religijnej**, w tym:

- Zabijanie członków grupy,
- Powodowanie poważnego uszczerbku na zdrowiu fizycznym lub psychicznym,
- Umyślne stworzenie warunków życia obliczonych na fizyczne zniszczenie grupy,
- Zapobieganie urodzeniom, lub
- Przymusowe przekazywanie dzieci.

Zamiar (*dolus specialis*) odróżnia ludobójstwo od innych zbrodni. MTS, wraz z trybunałami dla Rwandy i byłej Jugosławii, od dawna uznaje, że **zamiar można wywnioskować z**

„wzoru postępowania”, zwłaszcza gdy wysocy urzędnicy składają bezpośrednie oświadczenia o zamiarze. (Patrz: *Krstić, Akayesu, Bośnia przeciwko Serbii*.)

Udokumentowane Działania Izraela: Zniszczenie Zgodnie z Planem

Istnieje obecnie ogromne i rosnące archiwum – zebrane przez organy ONZ, organizacje pozarządowe, śledztwa medialne i niezależnych ekspertów – które pokazuje, że kampania militarna Izraela w Gazie obejmowała:

- **Powszechne zabijanie cywilów**, w tym dziesiątki tysięcy kobiet i dzieci,
- **Zniszczenie szpitali, szkół i schronisk dla uchodźców** pod flagą ONZ,
- **Rozbiórkę infrastruktury wodnej i zakładów odsalania,**
- **Systematyczne blokowanie żywności, paliwa i pomocy humanitarnej**, prowadzące do głodu,
- **Masowe wysiedlenia**, czyniące Gazę „strefą niezdatną do życia”,
- **Użycie taktyk oblężniczych i głodu jako broni wojennej.**

To nie są odosobnione ekscesy ani szkody uboczne. Odpowiadają one **spójnej i trwałej kampanii** wymierzonej w podstawowe elementy życia – zgodnie z Artykułem II(c) Konwencji: „*warunki życia obliczone na fizyczne zniszczenie grupy.*”

Oświadczenia o Zamiarze: Gallant, Ben Gvir, Katz i Inni

Równie obciążające są **publiczne oświadczenia o ludobójczym zamiarze** złożone przez izraelskich urzędników najwyższego szczebla, w tym:

- **Minister obrony Yoav Gallant**, który ogłosił „całkowite oblężenie” Gazy, mówiąc: „*Bez prądu, bez jedzenia, bez paliwa. Walczymy z ludzkimi zwierzętami.*”
- **Minister bezpieczeństwa narodowego Itamar Ben Gvir**, który otwarcie opowiadał się za „*zachęcaniem do migracji*” Palestyńczyków z Gazy i Zachodniego Brzegu.
- **Minister energii Israel Katz**, który powiedział: „*Nie włączymy wody ani prądu. Pomoc humanitarna nie będzie dopuszczona.*”

To nie są marginalne głosy. Są to oficjalni przedstawiciele państwa, a ich oświadczenia zostały wprowadzone w życie w polityce. Zgodnie z istniejącymi precedensami MTS i MTKJ **takie wyraźne oświadczenia o zamiarze były akceptowane jako mocny dowód ludobójczego zamiaru**, zwłaszcza w połączeniu ze skoordynowaną kampanią zniszczenia.

Środki Tymczasowe MTS: Ludobójstwo Jest Już „Prawdopodobne”

W styczniu 2024 roku MTS wydał **środki tymczasowe** w sprawie *Republika Południowej Afryki przeciwko Izraelowi*, stwierdzając, że **zarzut ludobójstwa Republiki Południowej Afryki był prawdopodobny**. Trybunał nakazał Izraelowi:

- Zapobieganie aktom ludobójstwa,
- Dopuszczenie pomocy humanitarnej,
- Karanie podżegania,
- Oraz zgłoszenie w ciągu miesiąca.

Izrael **nie zastosował się** do tych środków. Pomoc jest nadal blokowana, cierpienie cywilów nasiliło się, a podżeganie pozostało bezkarne. To więcej niż bunt – to potencjalnie **milczące przyznanie się do ludobójczego zamiaru**.

W prawie międzynarodowym brak zmiany postępowania po oficjalnym ostrzeżeniu najwyższego światowego trybunału wskazuje na **świadomość ryzyka i chęć kontynuowania mimo to**. Przekształca prawdopodobne ryzyko w wiarygodny dowód zamiaru.

Problem Precedensów: Co Jeśli Trybunał To Przepuści?

Jeśli MTS ostatecznie orzeknie, że Izrael **nie** popełnił ludobójstwa, będzie musiał wyjaśnić:

- Dlaczego **czyny i zamiar, które przekroczyły próg ludobójstwa w Bośni, Rwandzie i Mjanmie**, nie kwalifikują się, gdy są popełniane wobec Palestyńczyków,
- Dlaczego **wyraźne oświadczenia wysokich urzędników** należy zignorować mimo zgodności z wcześniejszymi precedensami,
- Dlaczego **głód, zniszczenie infrastruktury życiowej i masowa śmierć** nie wystarczą do udowodnienia polityki ludobójczej.

Takie orzeczenie nie tylko **stworzy podwójny standard prawny**, ale **zniszczy wiarygodność prawa międzynarodowego**. A by uzasadnić ten wyjątek, Trybunał musiałby odejść od własnej jurysprudencji i wydać prawdopodobnie **najdłuższe orzeczenie w swojej historii**.

Nikaragua przeciwko Niemcom: Następny Domino

Jeśli MTS uzna Izrael za winnego ludobójstwa, **rola Niemiec jako głównego dostawcy broni i dyplomatycznego obrońcy** uczyni je najbardziej prawdopodobnym kolejnym państwem uznanym za winne naruszenia. Niemcy:

- Dostarczyły broń podczas ataku na Gazę,
- Broniły Izraela przed MTS,
- Zignorowały ostrzeżenia ONZ i organizacji pozarządowych,
- I stłumiły wewnętrzny sprzeciw.

Jeśli Izrael jest winny, materialne i polityczne wsparcie Niemiec może spełnić wymogi **współudziału i podżegania do ludobójstwa** na podstawie Artykułu III(e). Sprawa *Nikaragua przeciwko Niemcom* zależy więc bezpośrednio od wyniku *Republika Południowej Afryki przeciwko Izraelowi*.

Wniosek: Bunt Jako Potwierdzenie

MTS został stworzony, by zapobiec powtórzeniu zbrodni XX wieku w XXI. Działania Izraela w Gazie i **jego nieprzestrzeganie środków tymczasowych MTS** stawiają Trybunał w sytuacji, w której bezczynność miałaby równie poważne konsekwencje co działanie.

Kontynuując kampanię masowego zniszczenia i pozbawienia **po ostrzeżeniu**, że takie działania mogą stanowić ludobójstwo, Izrael nie tylko przetestował próg prawny – może **potwierdził dokładnie ten zamiar**, który czyni ludobójstwo ściganym.

Jeśli MTS chce zachować integralność Konwencji o Ludobójstwie, musi zareagować zdecydowanie. Wszystko mniej nie tylko zdradziłoby cel Konwencji, ale w istocie ogłosiłoby, że niektóre państwa po prostu **są ponad prawem**.

A jeśli MTS zdecyduje się usprawiedliwić lub odrzucić to, co tak wielu wiarygodnych ekspertów i instytucji już uznało za podręcznikowy przykład ludobójstwa, nie zawiedzie tylko Palestyny. Zawiedzie samego siebie. Zredukuje Konwencję o Ludobójstwie do narzędzia politycznego, a prawo międzynarodowe do teatru. Trybunał może nie zostanie fizycznie rozebrany, ale **rozebrałby własną wiarygodność**.

Jeśli MTS pozwoli Izraelowi ująć na sucho, to nie świat porzuci Trybunał. **Trybunał porzuci świat**.